

"תבלינים" — פרנק סינטרה
ג'וניור — דינברק, 2003.

מן הצלילים הראשונים בתקליט, ברור שפרנק ג'וניור מנסה לשיר כמו פרנק סינטרה. ואם כי הוא רחוק עדיין מן הליטוש המושלם, מדרך ההיגוי ומן הכשרון הנדיר של אביו למצות את מקסימום מכל מילה ומכל צליל שבשיר, אין ספק שהבן נמצא בדרך הטובה.

יש לו קול עמוק ונעים מאד לאוזן, הוא משתדל להעניק לשיריו אותה אורגנית קלילות אינטימית שהיא סמל מסחרי למשפחת סינטרה; והשוב מכל, הוא בחר

זמריאב סינאטרה
העץ פראנק

זמריבן סינאטרה
התפוח פראנק

לעצמו שירים בטעם מעודן, שירים שי תענוג להאזין להם — תהיה האופנה אשר תהיה.

בסופו של דבר, קצת קשה למצוא מלחינים העולים על מישל לגראנד, ג'ורג' גרשווין או סרג'יו מנדס. אפילו שני השירים שכתב הזמר עצמו — האתן בי וליקה שחור — אינם נוסלים מן הקונקרטיזציה, וזה כישרון שאין לזלזל בו.

לא פחות מחוכמת מן הרפרטואר, היא בחירת התזמורת והמעבדים. נלסון רידל, שסיפק את הרקע לרבים מתקליטי האב, הוא תמצית המקצועיות המושלמת של המעבד האמריקאי, מלא המצאות והברק, אבל תמיד ברוח השיר ואף פעם לא למען הבלטה עצמית.

בסך הכל — חווייה נעימה. זה עדיין לא פרנק סינטרה סינור, אבל מי ש־אינו רוכש תקליטים כדי להאזין להם, העתק של מצעד הפזמונים, אלא נהנה מפזמונים טובים בביצוע טוב, לא ית־אכזב.

BROADWAY 100: טעמו של העולם הגדול.

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם.

סופר קינג סייז. תערובת אמריקאית.

מיוצרת ע"י דובק מטבק עשיר ומעולה.

פרסום דרך יעקבסון